

GŽ. br. 2674/06

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija: Radojke Nikolić, kao predsjednika vijeća, Snežane Aleksić i Vere Sekulić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Subotić Stanka, koga zastupa punomoćnik Milorad Bojović, advokat iz Budve, protiv tuženih Vladislava Ašanina iz Podgorice i «JU Media Mont» DOO Podgorica iz Podgorice, koje zastupa punomoćnik Lidija Božović, advokat iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, v.s. 60.000,00 eura, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Osnovnog suda u Podgorici P. br. 25288/02 od 29.7.2006 godine, u sjednici koja je održana 4.11.2008 godine, donio je

P R E S U D U

POTVRĐUJE SE presuda Osnovnog suda u Podgorici P. br. 25288/02 od 29.7.2006 godine, u dijelu pod stavom prvim, drugim i četvrtim, a žalba tuženog odbija kao NEOSNOVANA.

O b r a z l o Ź e n j e

Prvostepenom presudom odlučeno je:

“DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca, pa se OBAVEZUJE tuženi da solidarno na ime naknade nematerijalne štete isplate tužiocu, usled pretrpljenih i budućih duševnih bolova zbog povrede ugleda, časti i prava ličnosti, izazivanih objavljivanjem neistinitih informacija iznos od 3.000,00 eura, sa pripadajućom zakonskom kamatom od dana presudjenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE drugotuženi da po pravosnažnosti objavi presudu u cjelosti u prvom narednom broju dnevnog lista “Dan”, i to o svom trošku.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev mimo dosudjenog iznosa iz stava 1, izreke ove presude kojim je tužilac tražio da se tuženi solidarno obavežu na

isplatu iznosa od još 57.000,00 eura, sa pripadajućom zakonskom kamatom počev od dana presudjenja pa do konačne isplate, KAO NEOSNOVAN.

Svaka stranka snosi svoje troškove spora."

Protiv te presude tuženi su blagovremeno podnijeli žalbu u kojoj navode da je zahvaćena bitnom povredom čl. 367 st. 2 tač. 15 ZPP, da je prvostepeni sud u cjelosti preuzeo razloge krivične osude, a nije utvrdjivao bitnu činjenicu da li je sadržaj objavljen u tekstovima "Nacionala" neistinit, što je u obavezi prema odredbama ZPP, da je krivična osuda dokaz vinsti za krivično djelo, a ne i osnov za naknadu nematerijalne štete za povredu časti i ugleda, a da je tužilac bio u obavezi da izadje pred sud i da iskaz, što je propustio, da je krivična presuda objavljena, pa je besmisleno objavljivanje i ove presude. Predložio je da se preinači presuda odbijanjem tužbenog zahtjeva.

Nije bilo odgovora na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 379 ZPP, ovaj sud nalazi da je žalba neosnovana.

Prvostepena presuda donijeta je na osnovu potpuno i pravilno utvrdjenog činjeničnog stanja, pravilnom primjenom materijalnog prava, bez počinjenih bitnih povreda odredbi ZPP. Za svoju odluku prvostepeni sud je dao valjane i jasne razloge koje prihvata ovaj sud i na njih upućuje žalioca, bez potrebe da ih ponavlja.

Neosnovano žalilac ističe bitnu povredu odredbe čl. 367 st. 2 tač. 15 ZPP, jer je presuda jasna, razumljiva, sa dovoljno razloga o odlučnim činjenicama, bez kontradiktornosti. Prvostepeni sud je utvrdio iz krivičnih spisa i krivične presude, koja je obavezujuća u pogledu utvrdjivanja krivice (krivično djelo klevete), ali, naravno i utvrdjenih činjenica, a to je da tuženi prije objavljivanja tekstova kojima je povrijedjena ličnost tužioca nisu vršili nikakvu provjeru istinitosti sadržine tih tekstova, niti pak osnovanost razloga da povjeruju u istinitost onoga što prenose, pa čak nastavili sa komentarisanjem tih

neistinih činjenica. Zbog toga tuženi odgovaraju u smislu čl. 31 Zakona o javnom informisanju. Pri tome krivično pravna zaštita zbog povrede ugleda ne isključuje i građanskopravnu zaštitu u pogledu zahtjeva za naknadu nematerijalne štete zbog povrede ugleda, a objavljivanje krivične presude ne isključuje pravo oštećenog lica na novčanu naknadu i istovremeno objavljivanje osporene presude. Tuženi su odgovorni za posledice nastale objavljivanjem netačne informacije što je ovdje slučaj. Jer, radi se o krajnje nemarnom odnosu tuženih prema profesionalnoj obavezi provjeravanja vjerodostojnosti i istinitosti informacije zbog čega je povrijedjeno dostojanstvo tužioca, zaštićeno ustavnim odredbama, a dosudjeni iznos odgovara zahtjevima iz čl. 20 ZOO, pri čemu nije od uticaja to što tužilac nije saslušan kao stranka, jer da nije bilo povrede prava a što je ovdje utvrđeno, ne bi se tražila ni sudska zaštita.

Kod takvog stanja, ovaj sud nalazi da su žalbeni navodi tuženih neosnovani, kao i da isti ne dovode u pitanje zakonitost osporene presude, koja je zato potvrđena.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci primjenom čl. 382 ZPP.

VIŠI SUD U PODGORICI
dana 4.11.2008 godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Radojka Nikolić, s.r.

Tačnost otpravka ovjerava
ovlašćeni službenik suda

